

Kakos ama lali' prvi sneg vsonik ljubek

Svetel kovanec na mizi leži.
Bliža se rokica, se ga dotakne -
in plaho zbeži.
Svetel kovanec na mizi leži.

Svetel kovanec - pisan baloni
Svetel kovanec - sladki bomboni
Svetel kovanec - drveč vrtljaki
Kdar te ne vzame, ta je bedaki!

Da, to skrivnostno mesto za mano je -
Škofja Loka!

Na zdravje življenju!

Resnost prisoyja v tistih
odcepitve (o Škofji Loki - jedo

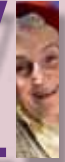
Samo tolko prid,
da vidit,
kako ti dvigam roko v pozdrav!
Samo tolko,
da s spim svojih oč
naršes na vatra
podoba moje dravi ...

Ja doline vrta - naršgor pod Triglav!

ne bom raji.
Imam kletko,
nise je zgradil
po svoji volji.
Ima tri stranice
in uro.
Glavnik
svinčnik,
kravatna igla
Ura je šest zjutraj
Ni se še rodil
takšen modrec.

NEŽNA STEZA

Šepet o skrivnostnih srečnih trav...
o sanjani neumnosti,

Koja prva srečna fotografija
vzame s vlahom do Celja

Sami ukazi ...
Uti, s vmi, Nadni lude:
parejo avta - pa ga razbijejo,
zidajo - rušijo,
streljajo, ubijajo ...
Načem tebi večno hitečih lud:
Med njimi sem sam,
Tuj so mi.

„Kaj se ve - sama zdržala ...!“

se začne pri meni,
okrog in okrog so hiše, vrtovi,
tam dalje polja,
ceste, travniki, gozdovi.
Pod oblaki so griči
in zadaj visoke, visoke planine.
Izza njih
pridejo sonce in luna.
Za zvezde ne vem,
kako so na nebo prišle
Ko jih zagledam

„Kare ljube karite!“ je rekla
mama - in je mislila na me

Pripeljal se je grom
na črnem oblaku.

Debel in jezen
na svet je rihnel,
bobnel in gmel,
da vse se je treslo

Misa, spanceti
Z roko mi oč pokrij
in narahlo ne zavij
v toplo haljico.
Haljo z zvezdico zapni,
da ponoči ne razbrcam,
ne raztgam mehkih sanj -
da prestolen ne zbudim se
in zajočem, ker sem sam

Takos majhna - pa sem že segla
do čenca. To so pa pedrosti
baitice ...

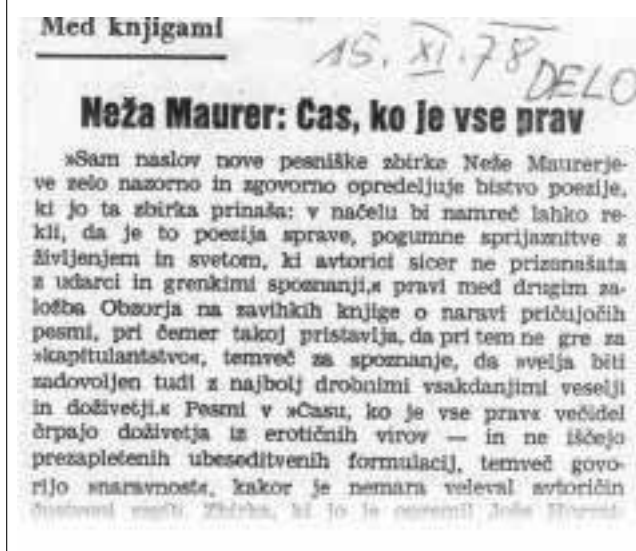

86

1972

1974

1978

Učenci ustvarjajo po predlogi - pesmi Neže Maurer

Pesmi: Neža Maurer
Ilustracije in preprostitve: učenci 5. razreda osrednje OŠ Prule

Ljubljana, 25. 4. 2008

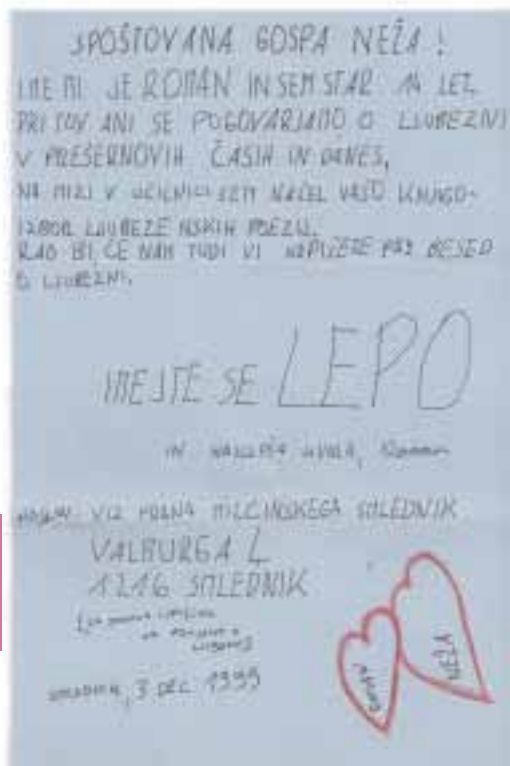

2008

113

1999

118

Dragi Roman
 in vsi učenci v VIE - seveda tudi vaše tov. Ana!

Ljubezen je najlepše čustvo, kar jih poznamo. Osrečuje nas -
 in vse, ki jim je namenjeno. Ohranja življenje.

Ljubezen je močna - a vendar tudi občutljiva, zato je ne trdš
 vezati nase.

Nikor je ne primerjaj s koprivo, četudi včasih peča.

Tudi esno s vrtnico ne - čeprav je lepa in včasih zbada.

V eni od svojih pesni sem jo primerjala s kropsirjem: ta ima neke
 belo lilaste cvetke, bujno zelenje skozi vse leto - in jeseni nam
 osruje svoje gomolje za hrano.

Yes, Roman, rekel boš: "Zako vsakdenje!"

Ja, ja, ljubezen nam je potrebna vsak dan - kot dobrote in vpljudnost -
 ne samo ob praznikih

E ljubeznijo šelin vsem v VIE Frana Milčinskega srečš in uspeh
 in ljubezen v mladem tisočletju, ki prihaja.

Prilagan pesen.

Priznani!

Kranj, 11. 12. 1999

Neža Maurer

SREČANJE S PESNICO NEŽO MAURER

KOPER

PRIM. NOVI

V ponedeljek je bil praznik na naši šoli. Povabili smo pesnico Nežo Maurer. Ko se je predstavila, smo ji zapeli njeno pesmico. Nato je brala svoje pesmi. Sestavili smo ji vprašanja. Kmalu je čas našega srečanja potekel. Tovarišica jo je vprašala, če nam želi dati svoj naslov. Bila je zelo srečna, da se tako zanimamo zanjo. Mislim, da so bili tudi drugi učenci tako zadovoljni kot jaz in da se tudi ona ni dolgočasila.

NEVENKA KODELJA, 3. a,

BARČICA 23/12/77 OŠ Vipava

1977

Mladi veter

PESNICA NEŽA NA OBISKU

Obiskala nas je pesnica Neža Maurer.

Še nikoli ni bila v Artičah. Vedno je mislila, da so Artiče nakje v hribih. Bila je presenečena, ker to ni res. Pri nas ji je bilo zelo všeč.

Tudi orosela je pri nas. Odstopila sem ji posteljo. Njena hčerka Eva je klovn, sin Miklavž pa pilot. Njena vnukinja Vanesa je stara toliko kot jaz. Prihodnjič pride tudi ona k nam. Moja zbirka avtogramov se je povečala.

SAŠA PETELINC,
2. razred,
OŠ Artiče

Obisk Neže Maurer

MLADI VETER 81

TOVARIŠICA NAM JE POVEDALA, DA BO NAŠO ŠOLO OBISKALA PESNICA NEŽA MAURER. DOGOVORILI SMO SE, DA SE BOMO NAUČILI NEKAJ NJENIH PESMIC. ROK SE JE NAUČIL PESEM PIŠČANČKOVA USPAVANKA, ALJOŠA NAŠA POT, JAZ PA OJ TE MIŠKE, OJ TE MIŠKE.

VADILISMO VES TEDEN, DA BI NAM ŠLO ČIM BOLJE. V ČETRTEK SMO NASTOPILI PRED NEŽO NAURER. ZAHVALILA SE NAM JE. POTEM PA NAM JE POVEDALA NEKAJ O SVOJEM ŽIVLJENJU. BILA SEM ZELO VESELJA, DA SEM SPOZNALA NEŽO NAURER IN DA SEM LAHKO NASTOPILA PRED NJO.

TINA ČAS, 1. b

124

1981

1996

Živim v svetlini upravičen
za upanje drugih,
o svojih življenjih
za življenje drugih.

(N. Maurer)

Vabimo vas na svečanost
ob 40 letnici krvodajalstva na Slovenskem
3. decembra 1993 ob 17. uri
v hotelu Transturnst v Škofji Loki

V tvoj spomin se lepšam.
Ljubim v tvoj spomin.
Živim
in vem, da živiš v meni.
(Neža Maurer)

Prekmurju naju je zapustil ljubi mož in očka

DEJAN GRDEN

Do pogreba bo ležal na Žalah na Irlakah
Pogreb bo v sredo, 16. junija 1993, ob 17. uri
Njegovi: žena Irena in mala Nastasja ter drugo sorodstvo
Kandriše, 15. junija 1993

1993

1993

Neža Maurer, pesnikar

Razlikujem si pojme. Samota, osamljenost in samostnost. Samota je, če si res sam in se pri tem ne počutiš prav nič prizadega, ovinjenega. V osamljenosti pogosto trapiš, ne veš, kje ti bi bil z mano. Ker se ne počutiš kot tlenjen krog. Samostnost je bolj varna duša kot lesena. Ta enako prizadeva tebi, ki živiš sami, kot ona, ki živiš v skupnosti. Povsod si lahko samostni.

Ali je samota resna izbita? Ne vem, ali si kdo na tleh sveta popolnoma sam izbira, kako da živi. Dobro ima svoj delček pri tem, ampak ugodno dostikrat obne po njej. Od človeka je odvisno le, kako spajne dano stanje. Družbeno umevanje je tveganje, da je mnogo boljše ali normalnejše živeti v zajedniški skupnosti. Pri tem, kerose ustvarja pri nekaterih mojih pa tudi starejših ljudeh občutek manjvrednosti, če so sami. To je čisti nesmisel.

Izgovila sem, da potrebujate za prilagajanje življenja v družinski skupnosti prav tako moč kot za samoko umevanje. Le to je, da si v prvem primeru družbeno priznan. V drugem pa imate človeka (človeka brez) kot močnega za prave, egoističnega, zadržani, detektivski ali penalo privlačnega.

Če si sam, lahko svoj čas modro razporejate, svetla če se ne misel z občutek manjvrednosti.

Če se izgovlja za živni sam. Vendar to ne pomeni, da se biva nedejno proti kakršni skupnosti. Prav tako se mi zdi čisto razumljivo, da ima samostna ženska prijateljica ali prijatelj. In zato, ki temu nasprotuje, je nevedčijava. Prijateljica ali prijatelj iz nekdanjega zakona ali razmerja bi-tja, brez hujših pretesov za otroke in zase, pr-taja skozi življenje samo kot pa z novim urođen

partnerom. Moški, ki pride in gre, je navadno vjudec in dober tako z ženami kot z moškimi otroki. Zato, ker nima občutka prevladnosti. Možnost sečobna očiščeno in izbita zeta vpliva na razmerja med ljudmi.

Če se v svoji samoti zadržati zaprati pred ljudmi, se izgubiš vstiskov, če nehaš zadržati v zadržu, se potopljena prihodnji veta strah, da so drugi drugačni, da ti ne želijo dobro – to pa vednoma ni res.

Najbolje dar samokoga življenja? Občutek, da se lahko popolnoma posveči svojemu prišub-lyememu delu ali uveljavljanju nekoga človeškega ve-dera in ti ni treba prav nič imeti.

141

1996

Spodobna gospa. Jovana!

Izračunajte svojih misli, ustvarite v pesniji in mi
 sdi najokultnejša oblika, ki se prevesča sprema-
 sodnja.

Obudite svoje pesniške duše, ki jim to uspava
 na kat' način kot sami.

! Vašo razpisovno postajo.

Letna Vama veliko sreče in uspeha

Ljudmila Mrazovič

Ljubljana, 8. avg. 1999

"KANE, ZANE JE SREČEN DAN..." 25. 9. 1999
 DOM ZA TELOHOV CVET

Draga moja, kako sem v tistem in doble
 sem v knjigarni tvoje knjige, čisto daleč od
 doma, lepo in razpisovno in življenjski in bogati.
 Zdravim te, da si me spoznal na to tvojo
 knjigo. Bilo je to že dolgo in spominim se
 knjige in nam pohvalno steva diti. Bil sem
 mladi in polni gromov, vse v tisti noči.
 Oprostite, da vam govorim po tistem tle daleč od
 doma in dober pozdrav. Tvoja je bila prava knjig
 se to smislilo in to mi tle daleč od doma tle daleč
 hi in mi tle daleč od doma

— Prava knjig om in tle daleč od doma tle daleč od
 dober in tle daleč od doma tle daleč od

Kane

1999

1999

1999

Draga Maša,

najprej hvala za lepi dar - tvojo
 zadnjo zbirko . Kako izdaten naslov
 in nič manj presunljive "litanijske za mir".

Zunaj je oblačno in pušče in ker sem
 hodo odvisen od vremena, je podobna
 klima tudi v moji glavi . Zato je
 boljše, če se danes neham .

Ne pozabi se glasiti, kadar te
 pot zanese nad gor . Lahko pa prideš
 tudi izrečno . tvoje tel. 75280 .

Prisrčne pozdrave od mame
 in Anuše !

19.X. 1991.

Maty Peca

OTROČÈ

Otročè ni znalo brati
in je v šolo hodilo,
da bi se naučilo.

Težko se je učilo ...
Pa je vseeno ihtelo
ob pičku z zmečkano glavo ...

Otročè je čutilo.

RAST DUŠEVNOSTI

MLEKO

- Mama, iz česa je nastalo mleko?
- Iz drobnih bilk.
- Iz ene same?
- Ne. Iz mnogo, mnogo drobnih, dobrih bilk.

Veš, vse zares dobre stvari nastanejo iz mnogo, mnogo drobnih, dobrih stvari.

1959

1967

209

Nežne in presunljive poezije Neže Maurer

2004

2004

218

Zelena pika

A black and white portrait of Neža Maurer, showing her from the chest up. She has short, wavy grey hair and is looking towards the camera with a slight smile.

INTERVJU: Neža Maurer, poetica, učiteljica, novinarica in jezikoslovka **Maja Hrovšček**

Nisem zrasla zato, da bi me posekali

Neža Maurer je mladost preživela na Ptuškem na gori Ojca, kjer je kot učiteljica in novinarka ustvarila domovino. Značilo ji je razpisati se za slovensko literarno dediščino. Značilo ji je razpisati se za slovensko literarno dediščino. Značilo ji je razpisati se za slovensko literarno dediščino.

2005

loški utrip
188.

Naziv častne občanke Neže Maurer

1937
ali 1938

224

2. mama ob vogalnu sredove-hise
(ki je imela tako lep obraz).

1940

3. ruti je moja mama, stari
ata in klobuk, stica in kapi.
Lumina olina - to sem jaz. (Enidve
sta pa sosedovi.)

1940
ali 1941

"Nare hibe hobe!" je rekla
mama - in je mislila na me
tri.

*Glavni trg »Plac Škofje kate
in šopek Romanove lipe
nad glavno.*

2009

Na zdravje - življenju!

2010

235

čisti čustveni naboj, spoznanje o tem, kako se človeška intima sooča s svetom, v katerem biva: njena erotična poezija, preizkušena v silovitem trpljenju izgube in pekočega spomina nanjo, se izreka skozi posebno nežnost, kakor jo izpove v pesmih *Svetloba besede* ali *O večnosti*.

Izbor, ki je pred nami, gradi lok, v katerem se posamezni prameni napajajo drug iz drugega: nič v poeziji Neže Maurer ne stoji brez povezave z drugimi, pesnici bližnjimi vprašanji, kakor se ji odpirajo na njeni bogati življenjski poti: *dragocene stvari/ imajo obliko srca* - s temi verzi iz pesmi *Dragocene stvari* nas opozarja, kako pomembno je, da se zavemo svojega bivanja v celoti, ne samo njegove minljive in varljive površine. Odkriva se nam kot zelo pozorna in natančna sledilka tistih najglobljih vzgibov, iz katerih rastejo elementarna čustva, tako značilna za njeno poezijo. To so ljubezen do narave in sočloveka, a brez odvečnega patosa, ljubezen do življenja, ne glede na to, kako globoko lahko segajo rezila njegove usodnosti, radost bivanja, ne glede na to, ali je zgolj dar ali se v njem razkrivajo tudi drugačne, manj svetle plati, s katerimi se mora soočati sleherni človek. Pesmi Neže Maurer tako nagovarjajo tisto, kar smemo imenovati najboljšo bistvo slehernega človeka; dialog, ki ga ustvarjajo je živ, dejaven, zelo intenziven in tudi odpira mnoge nove in za slehernega bralca izjemno zanimive perspektive. Pesnica namreč govori v jeziku podob, ki zmorejo sintetizirati osnovno, čustveno raven, a se ne izmikajo razumski dopolnitvi, skozi katero postajajo pesmi odsevi njene nenavadno bogate in notranje razčlenjene.

Knjigo pesmi dopolnjujejo tako zapisi kritikov, poznavalcev poezije, a tudi ljudi, ki so skušali na druge načine približati pesnico in njen pesniški svet publiki, tako doma kot tudi v tujini. Vse pesemsko gradivo in kritiške zapise dopolnjuje tudi slikovno gradivo, tako da smemo govoriti o pesničinem albumu, kar je posebna vrednost tega projekta.

DENIS PONIŽ